

LUCY MAUD MONTGOMERY

Poznajemy autorkę „Ani z Zielonego Wzgórza”

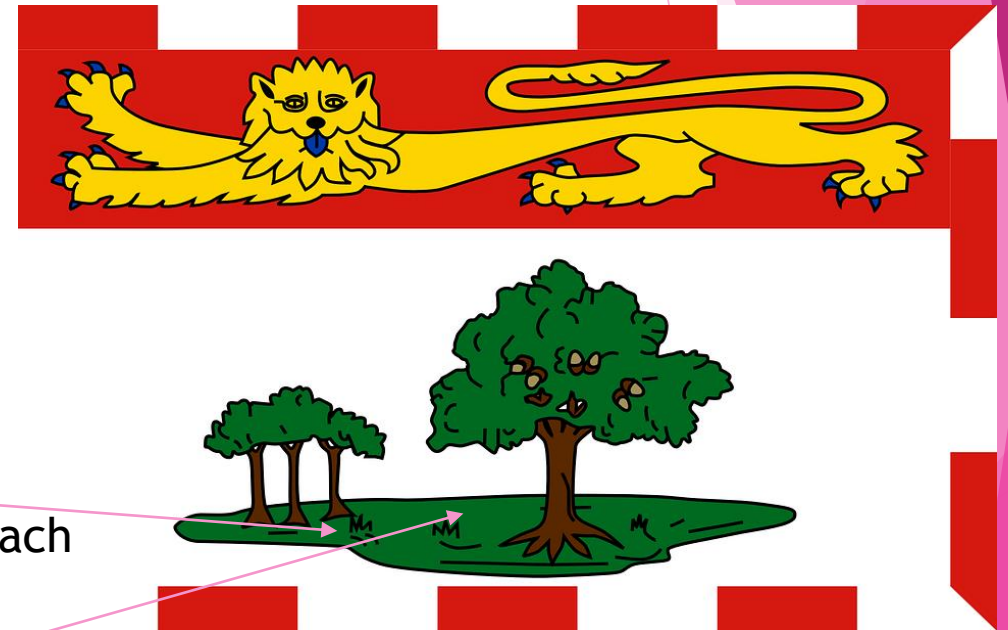
Kanadyjska pisarka ur. 30 listopada 1874 w Clifton na Wyspie Księcia Edwarda, zm. 24 kwietnia 1942 w Toronto - , autorka m.in. cyklu powieściowego *Ania z Zielonego Wzgórza*.

Lucy Maud Montgomery (używała jedynie drugiego imienia - Maud) była jedyną córką Hugh Johna Montgomery'ego i Clary Woolner Macneill Montgomery. Kiedy miała niespełna 2 lata, jej matka zmarła na gruźlicę. Po śmierci żony ojciec Maud przeniósł się na zachód Kanady, oddawszy dziecko pod opiekę swoim teściom Alexandrowi Marquis Macneill i Lucy Woolner Macneill, zamieszkałym w rybackiej wiosce Cavendish na Wyspie Księcia Edwarda.

Wyspa Księcia Edwarda - najmniejsza i najmniej ludna ,
A jednocześnie najgęściej zaludniona prowincja Kanady.
Wyspa leży w Zatoce św. Wawrzyńca,
stolica jest miasto Charlottetown

FLAGA prowincji Wyspa Księcia Edwarda.
Białe tło z biało-czerwonym szlaczkiem na trzech krawędziach
(z pominięciem krawędzi masztowej). W górnej części
angielski heraldyczny złoty lew na czerwonym tle. W takiej
samej formie wyobrażony jest na godle księcia Kent, od
którego imienia, księcia Edwarda, wyspa wzięła swą nazwę (w
1799 roku). W dolnej części na trawiastej łące cztery dęby.
Po lewej rozrośnięty, symbolizuje Anglię, trzy młode z prawej
symbolizują trzy hrabstwa Wyspy Księcia Edwarda.

Dzieciństwo i młodość (z krótką przerwą na początku lat 90. XIX wieku) przyszła pisarka spędziła z dziadkami.

Byli to ludzie o surowych zasadach - nie potrafili okazać wnuczce troski i uczuć. Ostoją dla Maud był Park Corner, dom jej ciotki Annie Macneill Campbell (siostry jej zmarłej matki). Ciotka była dla niej zawsze gościnna; okazywała jej miłość, a jej córki były dla Maud jak rodzone siostry

Gdy Montgomery skończyła 16 lat została wysłana do ojca. W jego nowym domu nie wytrzymała jednak długo z powodu ciągłych konfliktów z macochą oraz braku relacji z przyrodnim rodzeństwem. Po roku wróciła na Wyspę Księcia Edwarda. Gorycz tego czasu osłodziła jej wiadomość o pierwszej publikacji jej utworu. W grudniu 1890 roku gazeta "Prince Edward Island The Patriot" wydrukowała jej wiersz "On Cape LeForce".

Po powrocie do Cavendish Maud skończyła szkołę i w rok zdobyła dyplom z wyróżnieniem za dwuletni kurs nauczycielski w Prince of Wales College. Następnie podjęła pracę w zawodzie, ucząc kolejno w szkołach w Bideford, Belmont oraz Lower Bedeque. Nie był to jednak zawód, w którym czuła się spełniona. W 1895 roku zdecydowała się na krótką przerwę i spędziła rok w Halifax w Nowej Szkocji, gdzie na Uniwersytecie Dalhousie uczęszczała jako jedna z nielicznych studentek na wybrane kursy z literatury angielskiej. Marzyła o karierze pisarskiej, która pozwoliłaby jej na niezależne życie. I choć w trakcie pobytu w Halifax otrzymała pierwsze honorarium, to na sukces autorski musiała jeszcze chwilę poczekać.

W marcu 1898 roku zmarł dziadek Maud. Pisarka powróciła do rodzinnego domu, by zamieszkać razem z babką. Z babką mieszkała przez następne 13 lat (z krótką przerwą); zajmowała się nią do końca jej życia.

W latach 1901-1902 przez dziewięć miesięcy pracowała jako korektorka w gazecie „The Daily Echo” w Halifax. Mieszkając w Cavendish nie przestawała pisać - publikowała swoje opowiadania na łamach wielu kanadyjskich gazet.

W ten sposób mogła też zarobić na utrzymanie - w roku 1898 zarobiła 96,88 \$; kilka lat później, w 1903, jej dochód z pisania wyniósł już około 500 \$.

W 1903 roku prezbiteriańskim pastorem w Cavendish został Ewan Macdonald.

W roku 1905 Maud zaczęła pisać swoją pierwszą powieść - *Anię z Zielonego Wzgórza*.

Rok później, kiedy Macdonald musiał na rok wyjechać na studia do Edynburga, młodzi zaręczyli się potajemnie. Maud postanowiła nie wychodzić za mąż, dopóki będzie żyła jej babka, którą wciąż się opiekowała. Kiedy Lucy Macneill zmarła w marcu 1911 roku, Ewan Macdonald i Lucy Maud Montgomery wzięli ślub.

Miało to miejsce 5 lipca 1911 roku w Park Corner, domu jej ukochanej ciotki Annie Campbell. W podróż poślubną pojechali do Wielkiej Brytanii.

Po ślubie państwo Macdonald przenieśli się do Leaskdale w Ontario, gdzie Ewan objął obowiązki pastora. Pisarka do końca życia mieszkała poza Wyspą Księcia Edwarda; pojawiała się tam jedynie w czasie wakacji.

Maud urodziła trzech synów: Chestera w roku 1912, Hugh (który zmarł po porodzie) w 1914 i Stuarta w 1915.

Jako żona pastora zajmowała się prowadzeniem szkółki niedzielnej i innymi sprawami kościoła. Bardzo dużo w tym czasie pisała.

Lubiła też zajmować się uprawą ukochanych kwiatów, fotografią, gotowaniem. Swój czas dzieliła pomiędzy wychowanie synów, pracę w kościele i pisanie. Dużo miejsca poświęcała swojemu dziennikowi, na którego karty przelewała swoje troski i zmartwienia: rozpacz z powodu śmierci synka, ból po stracie ukochanej kuzynki Frede Campbell, rozterki związane z depresją jej męża. W głębi duszy czuła się samotna, toteż pisała: *Tylko samotni ludzie piszą pamiętniki.*

W roku 1926 Macdonaldowie przenieśli się do Norval w Ontario, gdzie mieszkali do roku 1935, kiedy to Ewan Macdonald zrezygnował z bycia pastorem.

Przenieśli się wówczas do Toronto, by być bliżej synów.

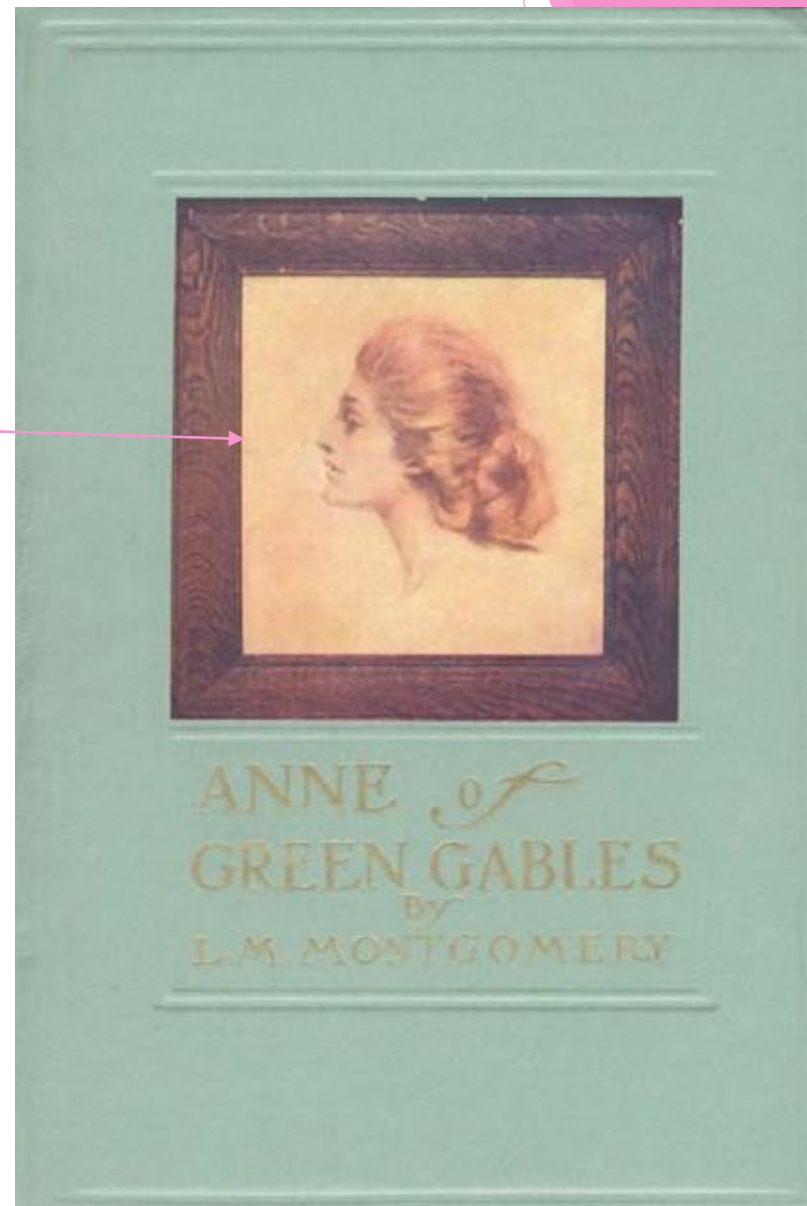
Lucy Maud Montgomery zmarła w Toronto 24 kwietnia 1942; jej mąż zmarł w listopadzie następnego roku. Pisarka została pochowana na cmentarzu w Cavendish, niedaleko jej rodzinnego domu.

KILKA SŁÓW O ANI Z ZIELONEGO WZGÓRZA I INNYCH KSIĄŻKACH L.M. MONTGOMERY

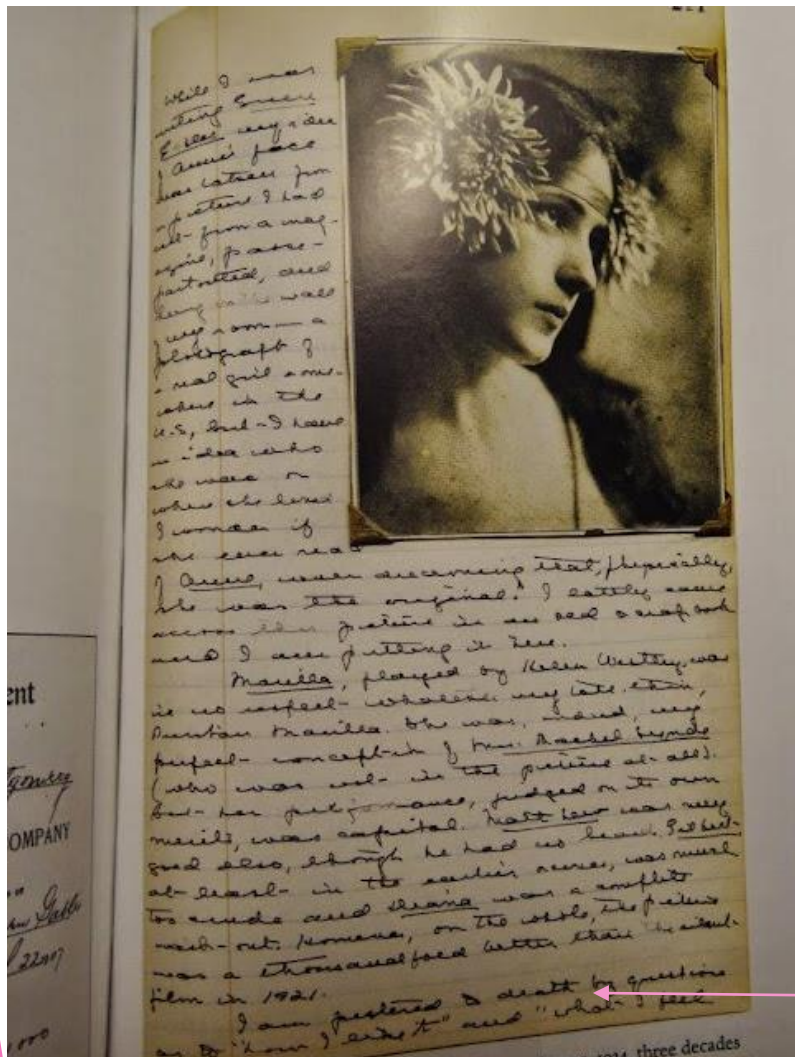
"Ania z Zielonego Wzgórza" nie spotkała się na początku z ciepłym przyjęciem. **Książka została odrzucona przez wszystkie wydawnictwa, przez co Montgomery odłożyła manuskrypt do szuflady.** Wróciła jednak do niego po kilku latach, nanosząc poprawki i wysyłając do kolejnych miejsc.

Tym razem się udało. W ~~1908 roku bostońskie~~ wydawnictwo nie tylko opublikowało powieść, ale od razu podpisało z Maud umowę na następne tomy. Przygody rudowłosej sieroty, która posiadała bujną wyobraźnię oraz niezwykły talent do wpadania w tarapaty, praktycznie z miejsca stały się bestsellerem, zachwycając sobą samego Marka Twaina.

Inspiracją do napisania książki o Ani Shirley był artykuł w gazecie mówiący o parze, której przez pomyłkę oddano do adopcji dziewczynkę zamiast chłopca, a mimo to zdecydowali się ją zatrzymać.

Pierwowzorem tytułowej bohaterki, jeśli chodzi o wygląd zewnętrzny, miała być nastoletnia modelka Evelyn Nesbit.

Dopiero w przeddzień swoich 60-tych urodzin, 29 listopada 1934r., Maud ujawniła w swoim pamiętniku, że modelka ze zdjęcia wyciętego ponad 30 lat wcześniej z czasopisma posłużyła za pierwowzór Ani (informacja ta dotarła do szerszej publiczności w 1997r.). Maud zastanawiała się owego listopadowego wieczoru, czy kobieta ze zdjęcia czytała „Anię z Zielonego Wzgórza” i czy miała pojęcie o tym, że jej twarz posłużyła Maud jako inspiracja... *Rękopis powieści ze zdjęciem Evelyn Nesbit.*

Pierwowzorem Zielonego Wzgórza, domu, w którym mieszkała tytułowa Ania stała się posiadłość Margaret i Davida Macneillów, opiekunów dużo młodszej od Lucy Maud Montgomery jej dalekiej kuzynki Myrtle Macneill. Sytuacja Myrtle, wychowywanej przez parę starszego rodzeństwa przypominała sytuację książkowej Ani Shirley, dlatego wiele osób uważało, że w osobach Maryli i Mateusza autorka sportretowała Macneillów. Ona sama konsekwentnie temu zaprzeczała.

Avonlea to fikcyjna nazwa miejscowości Cavendish, w której mieszkała Maud.

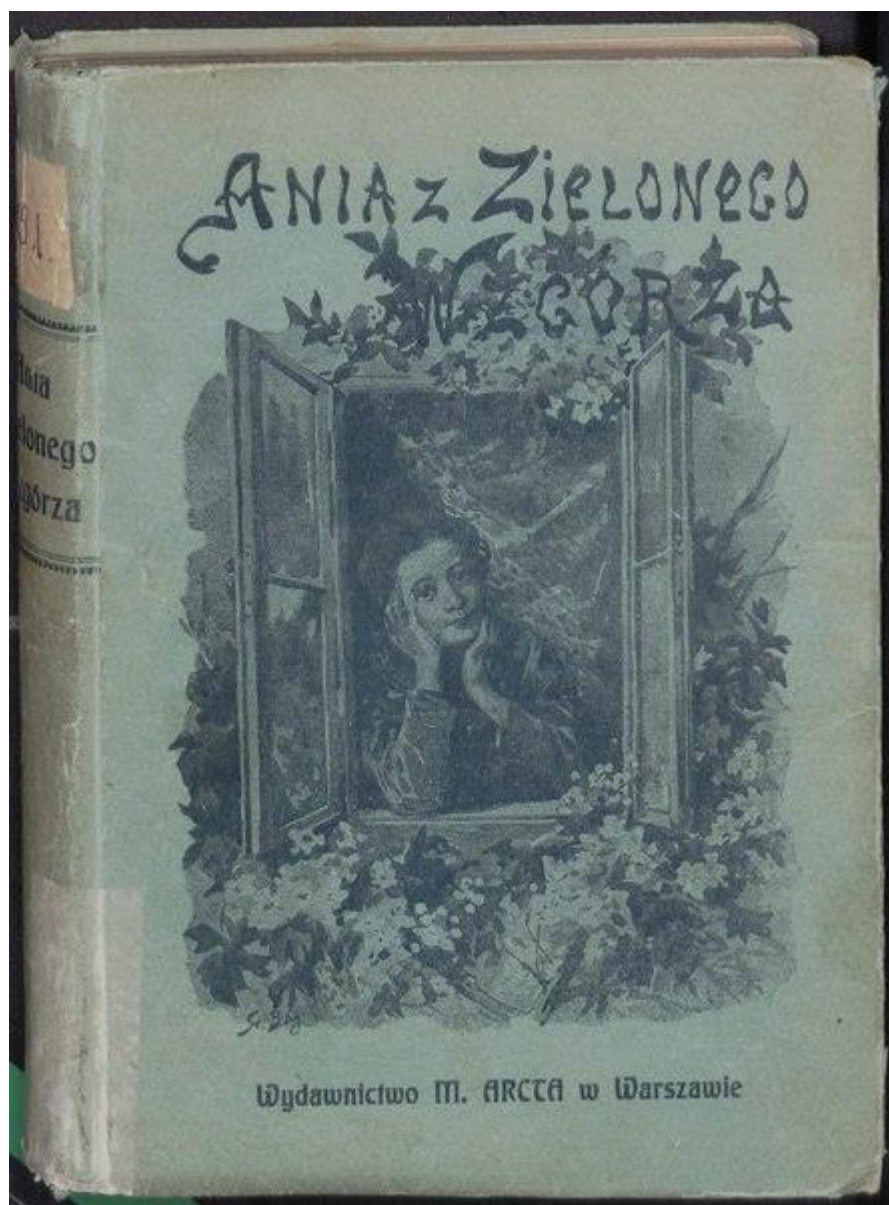

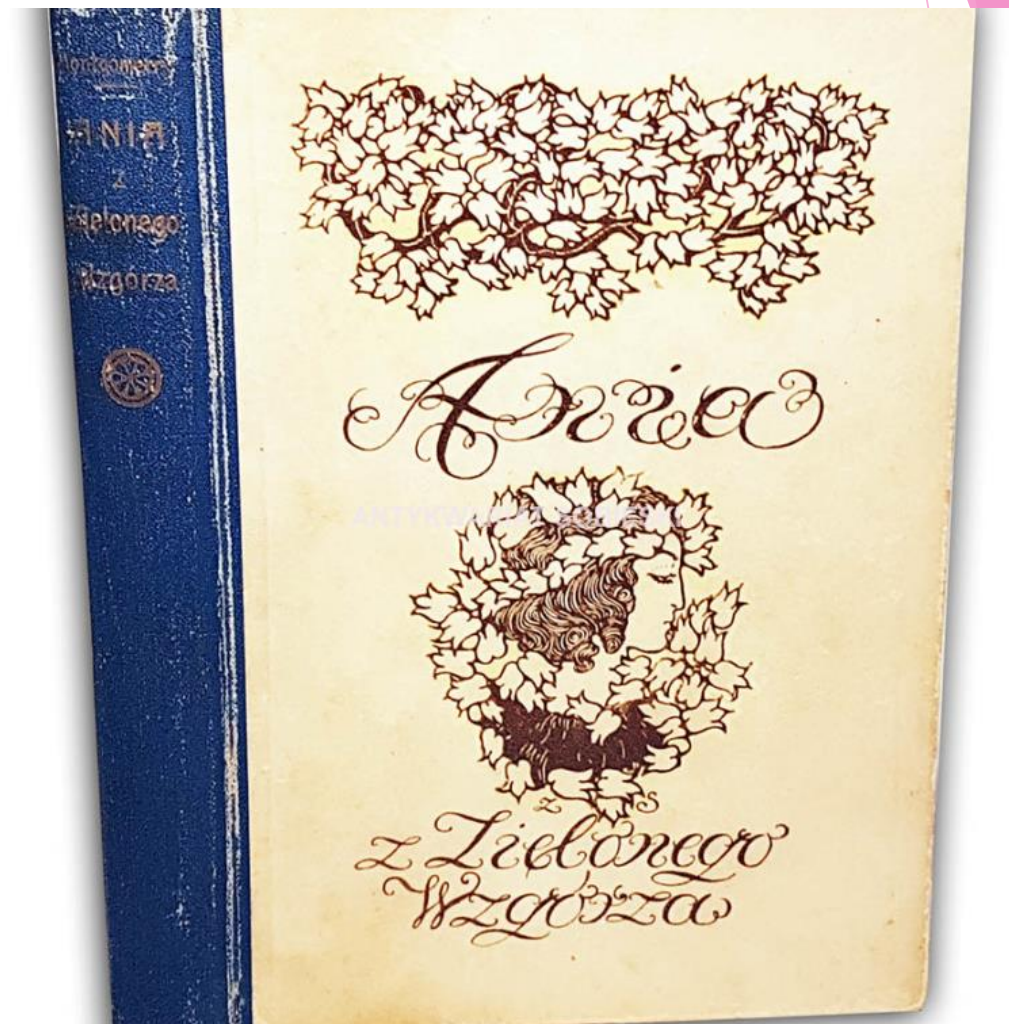

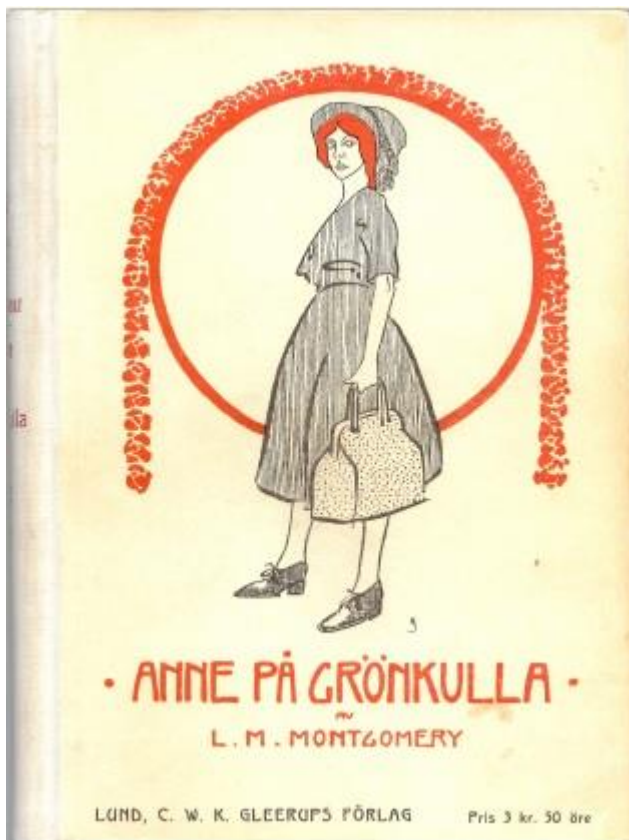

Pierwsze polskie wydanie z 1921r.

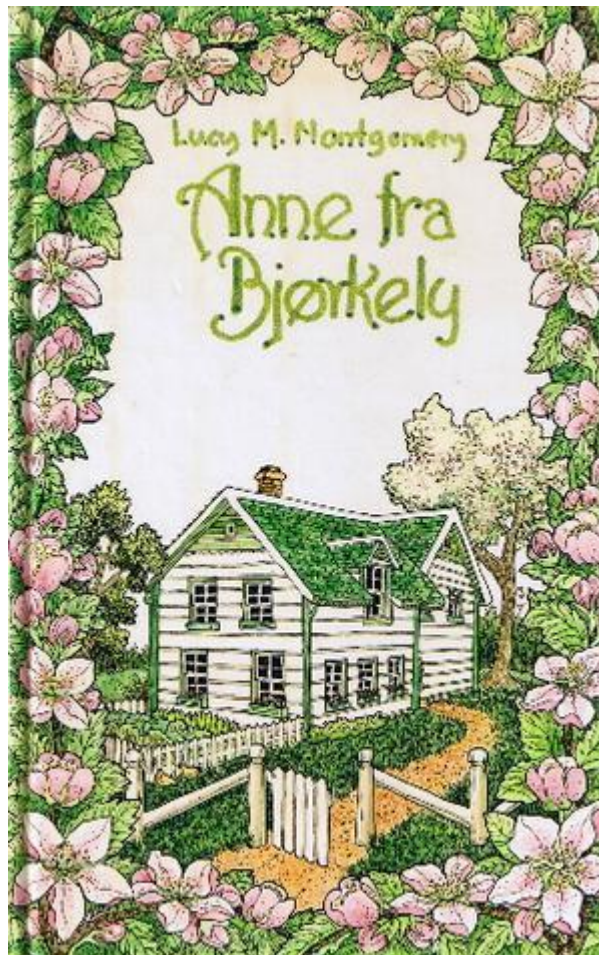

Wydanie z 1925r.

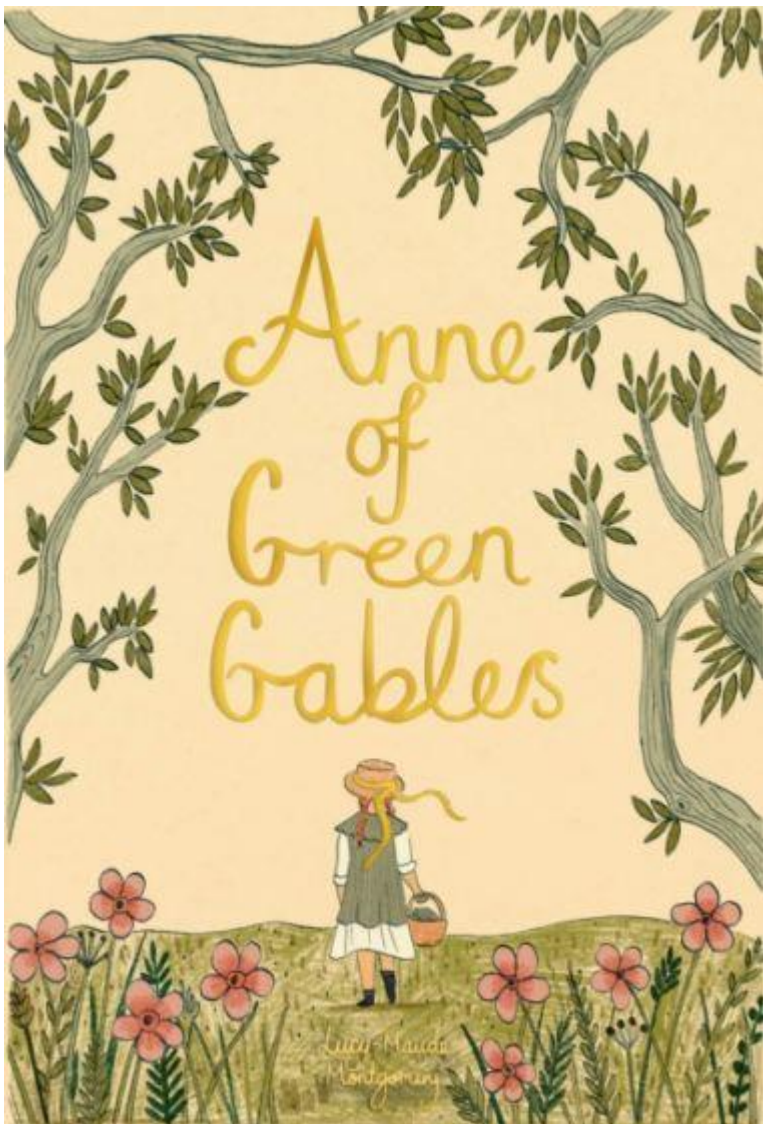

Szwedzkie wydanie Ani z Zielonego Wzgórza

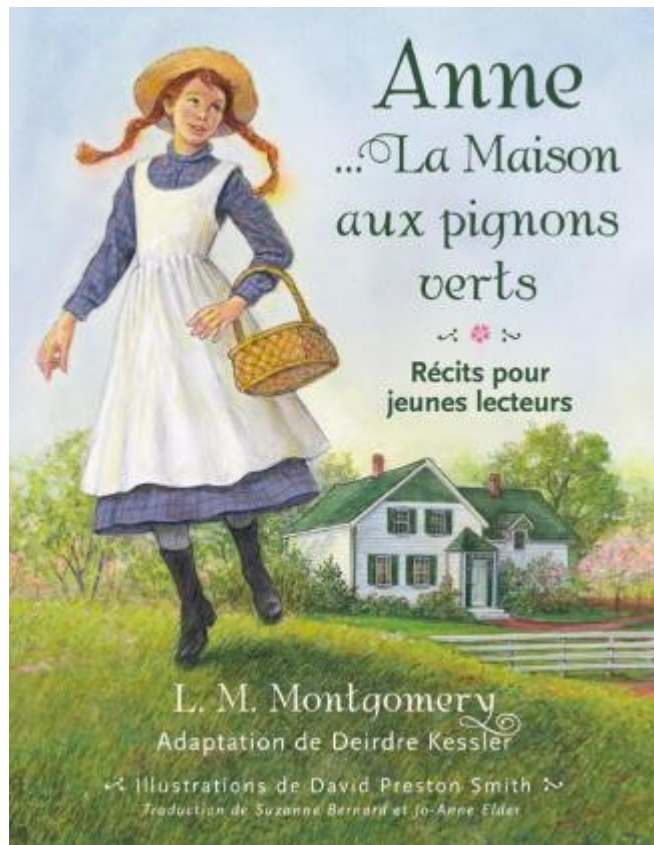
Norweskie wydanie

Angielskie wydanie

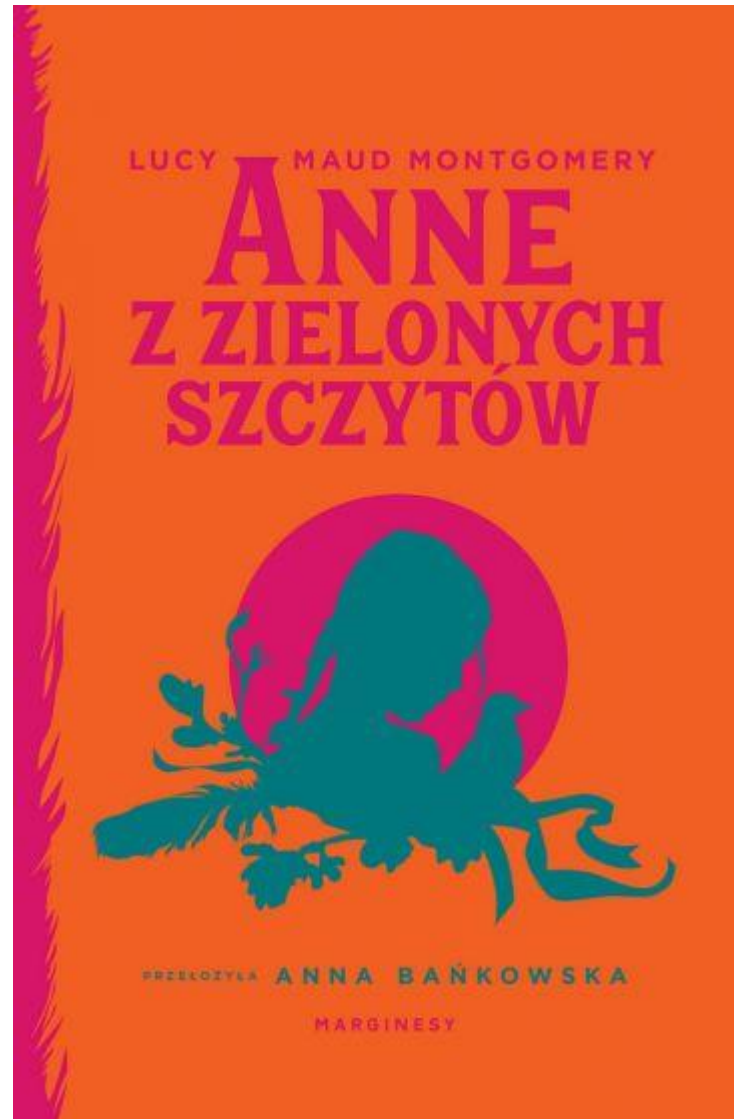
Ukraińskie wydanie

Wydanie kanadyjskie
W j. francuskim

Najnowsze wydanie w j. polskim z dokładnie
przetłumaczonym tytułem i tekstem Ani z Zielonego Wzgórza

Seria książek o Ani Shirley wg. wieku bohaterki;

Lp.	Tytuł książki	Rok publikacji	Wiek Ani Shirley
1	<u>Ania z Zielonego Wzgórza</u> (<i>Anne of Green Gables</i>)	1908	11-16
2	<u>Ania z Avonlea</u> (<i>Anne of Avonlea</i>)	1909	16-18
3	<u>Ania na Uniwersytecie</u> (<i>Anne of the Island</i>)	1915	18-22
4	<u>Ania z Szumiących Topoli</u> (<i>Anne of Windy Poplars</i>)	1936	22-25
5	<u>Wymarzony dom Ani</u> (<i>Anne's House of Dreams</i>)	1917	25-27
6	<u>Ania ze Złotego Brzegu</u> (<i>Anne of Ingleside</i>)	1939	34-40
7	<u>Dolina Tęczy</u> (<i>Rainbow Valley</i>)	1919	41
8	<u>Rilla ze Złotego Brzegu</u> (<i>Rilla of Ingleside</i>)	1921	48-53
9	<u>Ania z Wyspy Księcia Edwarda</u> (<i>The Blythes Are Quoted</i>)	2009	Brak danych

Powieści

- 1908: Ania z Zielonego Wzgórza (cz. 1 serii o Ani)
- 1909: Ania z Avonlea (cz. 2 serii o Ani)
- 1910: Dziewczę z sadu (inne tytuły: *Kilmeny ze starego sadu*, *Kilmeny z kwitnącego sadu*)
- 1911: Historynka (*Historynka*, cz. 1) (inny tytuł: *Wakacje na starej farmie*)
- 1913: Złocista droga (*Historynka*, cz. 2) (inny tytuł: *Złoty gościniec*)
- 1915: Ania na Uniwersytecie (cz. 3 serii o Ani)
- 1917: Wymarzony dom Ani (cz. 5 serii o Ani)
- 1919: Dolina Tęczy (cz. 7 serii o Ani)
- 1921: Rilla ze Złotego Brzegu (cz. 8 serii o Ani)
- 1923: Emilka ze Srebrnego Nowiu (cz. 1 serii o Emilce) (inny tytuł: *Emilka z Księżycowego Nowiu*)
- 1925: Emilka dojrzewa (cz. 2 serii o Emilce) (inne tytuły: *Emilka dorasta*, *Emilka szuka swojej gwiazdy*)
- 1926: Błękitny zamek
- 1927: Emilka na falach życia (cz. 3 serii o Emilce) (inne tytuły: *Emilka szuka szczęścia*, *Dorośle życie Emilki*)
- 1929: Czarodziejski świat Marigold (inny tytuł: *Czary Marigold*)
- 1931: W pajęczynie życia (inny tytuł: *Dzban ciotki Becky*)
- 1933: Pat ze Srebrnego Gaju (cz. 1 serii o Pat)
- 1935: Pani na Srebrnym Gaju (cz. 2 serii o Pat) (inny tytuł: *Miłość Pat*)
- 1936: Ania z Szumiących Topoli (cz. 4 serii o Ani) (inny tytuł: *Ania z Szumiących Wierzb*)
- 1937: Jana ze Wzgórza Latarni (inne tytuły: *Jane z Lantern Hill*, *Janka z Latarniowego Wzgórza*, *Jane ze Wzgórza Latarni*)
- 1939: Ania ze Złotego Brzegu (cz. 6 serii o Ani)

Zbiory opowiadań

Za życia pisarki ukazały się dwa pierwsze zbiory. Kolejny, wydany w 1974, obok już znanych zawierał w większości utwory niepublikowane i odnalezione przez jej syna, Stuarta MacDonalda. Wszystkie następne zbiory zawierały opowiadania wyłącznie znane, publikowane oddzielnie, m.in. w czasopismach:

- 1912: *Opowieści z Avonlea*
- 1920: *Pożegnanie z Avonlea*
- 1974: *Spełnione marzenia* (cz. 9 serii o Ani, wersja niepełna)
- 1979: *Panna młoda czeka*
- 1988: *Takie jak Ania*
- 1989: *Zapach wiatru (Ślady na piasku)*
- 1990: *Biała magia*
- 1991: *After Many Days: Tales of Time Passed*
- 1993: *Against the Odds: Tales of Achievement*
- 1994: *At the Altar: Matrimonial Tales*
- 1995: Święta z Anią i inne opowiadania na Boże Narodzenie
- 1995: *Across the Miles: Tales of Correspondence*
- 2009: *Ania z Wyspy Księcia Edwarda* (cz. 9 serii o Ani, uzupełniona o brakujące strony wersji wydanej w 1974 r. książki *Spełnione marzenia*)